

חוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי - אתגר הוודאות המשפטית

ד"ר מוריה הופטמן-דורון, עו"ד

בנק הפועלים

החוק מסדיר במסגרת אחת את כל דיני חדלות הפירעון של יחידים ושל תאגידים מענה משפטי למשבר כללי ורחב בו נתון חייב שאינו מסוגל לפרוע התחייבויות לנושים

■ **שיקום כלכלי של החייב**, המשרת את טובת הנושים אך נועד גם למימוש תכליות רחבות יותר. לשיקומו הכלכלי של החייב תועלת משקית כללית והוא מקדם גם ערכים חברתיים נוספים. כך לדוגמה, שיקום התאגיד והמשך פעילותו במשק עשוי לשמר מקומות עבודה רבים ולספק מקור פרנסה לעובדיו ולספקים שהתקשרו אתו וכך להביא תועלת גדולה למשק ולחברה.

פרופ' האן: המסר הוא כי טיפול סבלני ומושכל במשבר התשלום יניב תוצאות חיוביות יותר בעבור הכלל.

■ **הגדלת שיעור החוב שייפרע לנושים**. הנושים הם הנפגעים העיקריים בהליכי חדלות הפירעון. לפיכך תכליתם של הליכים אלה היא להשיא את ערך נכסי החייב ולהקטין ככל האפשר את הפגיעה שתיגרם לנושים כתוצאה מחדלות הפירעון.

החוק מסדיר במסגרת אחת את כל דיני חדלות הפירעון של יחידים ושל תאגידים מענה משפטי למשבר כללי ורחב בו נתון חייב שאינו מסוגל לפרוע התחייבויות לנושים

ההשפעה הצפויה על כלל המערכת:

- יותר הליכי חדלות פירעון
- הסטת מרכז הכובד בטיפול בחייבים יחידים למערכת המנהלית
- יותר הפטרים ומחיקת חובות

פרופ' האן: "שמיטת חובות העבר של החייב שלא נפרעו בגדר חדלות הפירעון היא ליבתו של ההליך לחייב בשר ודם".

החוק מסדיר במסגרת אחת את כל דיני חדלות הפירעון של יחידים ושל תאגידים מענה משפטי למשבר כללי ורחב בו נתון חייב שאינו מסוגל לפרוע התחייבויות לנושים

■ "המטרה השלישית היא **הגברת הוודאות והיציבות של הדין**, קיצור הליכים והפחתת הנטל הבריורקרטי. ההסדרים הקיימים נחשבו לא ברורים ולזקים בחסרים רבים. המבקש ללמוד את הדין הקיים מדברי החקיקה יתקשה להבין כיצד מתנהלים הליכי חדלות הפירעון, מהי תכליתם, כיצד הם מסתיימים ומהם ההסדרים המדויקים החלים עליהם. ביסוסו של תחום משפטי שלם על תורה שבעל פה פוגעת ביכולת של השחקנים לדעת את כללי המשחק, להבינם ולתכנן את צעדיהם בהתאם. היא פוגעת גם ביכולת להסדיר את התחום באופן רוחבי, מתוך ראייה משקית כוללת, ומותרה אותו להתפתח בדרך קזואיסטית, ממקרה למקרה. החוק המוצע מבקש לתקן מצב דברים זה ולהסדיר באופן ברור וכרונולוגי את כל הליך חדלות הפירעון. זאת במטרה לעגן בחקיקה הסדרים ברורים שיעניקו לשוק יציבות ויאפשרו את התפתחותו בתוך מסגרת חקיקתית יציבה".

פרופ' האן: "עננת הספקות הוסרה" הנושאים השונים קבועים בחוק ומוחלים באופן אחיד על הליכי חדלות הפירעון השונים ליחיד ולתאגיד.

חובה רגולטורית בנקאית 1: ניהול סיכון אשראי, נב"ת 311

- סיכון אשראי בהגדרתו הפשוטה הוא הסיכון שלווה, או צד נגדי של התאגיד הבנקאי לא יעמוד בהתחייבויותיו כלפי התאגיד הבנקאי, כפי שסוכמו.
- מטרת ניהול סיכוני האשראי היא להשיא את התשואה המותאמת לסיכון של התאגיד הבנקאי, באמצעות שמירה על החשיפה לסיכון אשראי בגבולות מקובלים. תאגיד בנקאי צריך לנהל את סיכון האשראי הגלום בתיק האשראי בכללותו, כמו גם את סיכון האשראי הנובע מאשראי ספציפי, או מעסקה ספציפית... ניהול אפקטיבי של סיכון אשראי מהווה רכיב קריטי בניהול הסיכונים הכולל, וחיוני להצלחה ארוכת טווח של כל מוסד בנקאי.
- לשם כך על התאגיד הבנקאי לקבוע אסטרטגיה, מדיניות, תיאבון וסבולת סיכון, מגבלות חשיפה, נהלים, בקורות, להישען על מערכות תומכות לתפעול אשראי, לזיהוי, מדידה, מעקב ופיקוח אחר הסיכון.

חובה רגולטורית בנקאית 1: ניהול סיכון אשראי, נב"ת 311

- על התאגיד הבנקאי לפעול על פי קריטריונים נאותים ומוגדרים היטב לאישורי אשראי, שיכללו הנחיות ברורות לגבי שוק היעד, והבנה יסודית של הלווה או של הצד הנגדי לעסקה, כמו גם של מטרת האשראי, מבנה האשראי ומקורות ההחזר שלו.
- על מדיניות האשראי להתייחס להסתמכות על סוגים שונים של בטחונות, ייקבעו נהלים למדידת אותם ביטחונות באופן שוטף, ויתקיים תהליך המבטיח כי ניתן יהיה לממש את הביטחון במידת הצורך, מבחינה משפטית ותפעולית.

חובה רגולטורית בנקאית 2: קיום הלימות הון

פרק 200: החובה לקיים הלימות הון כנגד סיכונים, וסיכוני אשראי בפרט.

■ הוראות נב"ת 201-211 מאמצות את המלצות באזל II ובאזל III במערכת הבנקאית בישראל.

נב"ת 311:

■ על התאגיד הבנקאי לוודא שיש לו הון הולם כנגד סיכונים אלה, ושהוא מפוצה בצורה נאותה בגין הסיכונים להם הוא חשוף.

■ עליו להתוות את יעדי הרווחיות בהתחשב ביחס שבין תשואה לסיכון.

חובה רגולטורית בנקאית 3: הישענות על ודאות משפטית

ודאות משפטית – תנאי בלעדיו אין להכרה במפחיתי סיכון אשראי

הוראת נב"ת 203 – מדידה והלימות הון – סיכון אשראי:

- כדי שתאגידים בנקאיים יקבלו הקלה בדרישות הון בגין שימוש כלשהו במפחיתי סיכון יש לקיים דרישות סף בנוגע למסמכים המשפטיים [117].
- על המסמכים המשמשים להבטחת עסקאות להיות מחייבים כלפי כל הצדדים, ובני אכיפה משפטית בכל תחומי השיפוט הרלוונטיים [118].
- על התאגידים הבנקאיים לבצע סקירות משפטיות מספקות כדי לאמת זאת, ולבסס מסקנה זו על תשתית משפטית איתנה, וכדי להבטיח את המשכיות יכולת האכיפה [118].

חובה רגולטורית בנקאית 3: הישענות על ודאות משפטית

ודאות משפטית – תנאי בלעדיו אין להכרה במפחיתי סיכון אשראי

הוראת נב"ת 203 – מדידה והלימות הון – סיכון אשראי:

- המנגנון המשפטי שלפיו שועבד או הופקד הביטחון חייב להבטיח כי לתאגיד הבנקאי תהיה הזכות לממש את הביטחון או ליטול לידי את החזקה המשפטית עליו, בהקדם האפשרי, במקרה של כשל (default) חדלות פירעון (insolvency) או פשיטת רגל (bankruptcy) של הצד הנגדי [123].
- תאגידים בנקאיים חייבים לנקוט בכל הצעדים הנחוצים כדי למלא אחר הוראות החוק החלות על זכויותיהם בנוגע לביטחונות, על מנת לקבל לידיהם ולהחזיק בזכויות בנות אכיפה בביטחון, כגון על ידי רישום הביטחון אצל רשם, או על מנת לממש זכות במסגרת הסדר להתחשבנות נטו או קיזוז ביחס להעברת הבעלות על הביטחון [123].

חובה רגולטורית בנקאית 3: הישענות על ודאות משפטית

ודאות משפטית – תנאי בלעדיו אין להכרה במפחיתי סיכון אשראי

הוראת נב"ת 203 – מדידה והלימות הון – סיכון אשראי:

- ביטחון יוכר כביטחון כשיר רק אם הזכות המשפטית של התאגיד הבנקאי בביטחון (משכון, למשל) תהיה תקפה כלפי כל צד שלישי [123א].
- לתאגידים בנקאיים חייבים להיות נהלים ותהליכים ברורים ויציבים למימוש ביטחונות בלוח זמנים מתאים, כדי להבטיח שיתמלא כל תנאי משפטי הדרוש להכרזה על כשל של הצד הנגדי ולמימוש הביטחון, ושניתן יהיה לממש את הביטחון במהירות [125].

חובה רגולטורית בנקאית 3: הישענות על ודאות משפטית

הוראת נב"ת 203 – הערכת נאותות הלימות ההון – סיכונים שיוריים:

■ הוראת נב"ת 203 מאפשרת לתאגידים בנקאיים לקזז סיכון אשראי או סיכון של צד נגדי עם ביטחונות, ערבויות או נגזרות אשראי, קיזוז המוביל להקטנת דרישות ההון. **בלא קשר למילוי דרישות המינימום שנקבעו בהוראת נב"ת 203, תאגיד בנקאי עשוי למצוא את עצמו בחשיפה גבוהה יותר לסיכון אשראי כלפי צד נגדי מכפי שציפה.**

■ דוגמאות לסיכונים כאלה כוללות:

- אי יכולת לתפוס או לממש במועדם ביטחונות ששועבדו (במקרה כשל של צד נגדי)
- סירוב או עיכוב תשלום על ידי ערב
- חוסר אפקטיביות של מסמכים שלא נבדקו

■ **על תאגידים בנקאיים לקבוע בכתב מדיניות ונהלים בנוגע להפחתת סיכון אשראי לצורך שליטה בסיכונים שיוריים אלה.**

חובה רגולטורית בנקאית 3: הישענות על ודאות משפטית

הוראת נב"ת 203 – הערכת נאותות הלימות ההון – סיכונים שיוריים:

- על נזקים העלולים להיגרם לבנק כאשר לווה אינו מקיים את הסכם ההלוואה: פגיעה בהכנסות, צורך לגייס הון ממקורות נוספים; הוצאות מעקב וגבייה נוספת אך גם קיום הוראות בתחום הלימות ההון וריתוק הון ראה למשל ת"א 26401-10-09 זאבי תקשורת אחזקות ואח' נ' בנק הפועלים ואח' (21.7.13) בעמ' 35.

ודאות הדין המהותית והפרוצסואלית במבחן הוראות החוק

■ סכומי סף חדשים וברורים לכניסה להליך:

● ייזום ע"י יחיד – חוב העולה על 50 א' ש - בלשכת ההוצאה לפועל (לרשם סמכות להורות על פתיחת הליך גם לגבי סכום נמוך יותר בנסיבות חריגות) [187]

● ייזום ע"י יחיד – חוב העולה על 150 א' ש - לממונה על הליכי חדלות פירעון ושיקום כלכלי

◆ **האם ראוי שערך כספי ישמש תנאי סף מספיק? מה לגבי גיל, עושר פיננסי של התא המשפחתי?**

◆ **תום לב:** [114] מול [163,153] ראוי לבחון אם החייב מתנהל בתום לב כתנאי למתן צו פתיחת הליכים במסגרתו מוקפאים כל התשלומים. לא רק לאחר שנת תקופת הביניים מפתחת ההליך.

● ייזום ע"י תאגיד: חוב העולה על 25 א' ש (במצטבר למצב חדלות פירעון או שהצו יסייע למונעו) [7]

● ייזום ע"י נושה של יחיד או של תאגיד: אם החייב מצוי בחדלות פירעון, שניתנת להוכחה באמצעות חזקות, ובכללן אי עמידה בחוב העולה על 75,000 ש / 10,000 ש לפי העניין [109, 110][9, 10].

ודאות הדין המהותית והפרוצסואלית במבחן הוראות החוק

■ לוחות זמנים קצובים וברורים לרוב השחקנים והעניינים: חייב, נושה, ממונה, נאמן.

● יחיד: 30 יום למתן צו פתיחת הליכים [105] +9 חודשים להגשת הדו"ח ע"י הנאמן [153]
+ 60 יום למסירת תוכנית צו שיקום כלכלי ע"י הממונה [154]

● תאגיד: לוחות זמנים לסעד הזמני, להפעלת התאגיד ולהארכת התקופה [20, 21, 23, 24]

■ הגבלת משך הליכי חדלות פירעון והכללת הפטר כחלק מובנה בהם:

● מימוש מובהק של הגישה השיקומית - הכנסת כל החייבים היחידים לתהליך תשלום ושיקום אשר מוגבל בזמן למשך **שלוש עד ארבע שנים** (כפוף להפטר לאלתר) שאמור להסתיים בשמיטת חובות [163].

● **חריג:** בית המשפט רשאי, בכל עת, להורות כי הפטר בטל למפרע ולהורות על שינוי הצו לשיקום כלכלי, ובכלל זה על הארכת תקופת התשלומים, בהתקיים אחד מאלה:

◆ התגלו עובדות חדשות שאילו היו ידועות לבית המשפט לפני מועד הפטר היה בהן כדי להאריך את תקופת התשלומים;

◆ היחיד שלא סייע לנאמן או לא שיתף עמו פעולה או הפר, לאחר מועד הפטר, תנאי מהותי מתנאי הצו לשיקום כלכלי [176].

ודאות הדין במבחן הוראות החוק – פיחות במעמד הבטוחות ובהיקפן

בדין הקיים:

- ✓ נושים מובטחים, ככלל, אינם בהכרח חלק מהליכי חדלות הפירעון.
- ✓ נושה מובטח רשאי לפנות לבית המשפט או לרשות ההוצאה לפועל (לפי העניין), כדי למנות כונס נכסים למימוש שעבוד.
- ✓ נושה מובטח רשאי להגיש הוכחת חוב, אך **אינו חייב לעשות כן**. ניתן להגיש הוכחת חוב ללא ויתור על הבטוחה, ולקבל דיבידנד בגין ההפרש בין תביעת החוב לתמורות המימוש מהבטוחה.

ודאות הדין במבחן הוראות החוק – פיחות במעמד הבטוחות ובהיקפן

יכולת מוגבלת לחזות מראש את אכיפות הבטוחה וחוסנה:

- לאור התלות בצדדים שלישיים בעלי זכויות מתחרות בגדלים משתנים ולא ידועים
- החריגים והסמכויות המובנים הנתונים לבית המשפט ולצדדים שלישיים

■ הכללת הנכסים המובטחים בתוך נכסי קופת הנשייה [216]

■ **הקפאת הליכים:** כשנפתח הליך חדלות פירעון לא ניתן להתחיל או להמשיך בהליך משפטי/גביה נגד החייב והנכס שנתפס או תמורתו יועברו לקופת הנשייה כל עוד לא התקבלה בידי הנושה מלוא התמורה [121+218].

■ **מועד קביעת הזכויות, היקפן ומעמדן נדחה.**

■ **לאופן המימוש תלות בסוג ההליך שייקבע:** אם יקבע בית המשפט, לאחר תקופת הביניים האפשרית, כי פני התאגיד או היחיד לשיקום כלכלי והפעלת העסק לא ניתן לממש את השעבוד הקבוע או לגבש את השעבוד הצף אלא באישור בית המשפט [245].

ודאות הדין במבחן הוראות החוק – פיחות במעמד הבטוחות ובהיקפן

■ בית המשפט ייתן אישורו למימוש אם אין בנכס כדי להבטיח הגנה הולמת לנושה המובטח, ואין דרך חלופית להבטחת ההגנה האמורה, או כאשר אין צורך בנכס לצורך השיקום הכלכלי של התאגיד או שמירת העסק הפעיל של היחיד.

■ כאשר אומדן שווי המשכון גבוה באופן מובהק מגובה החוב, הליך המימוש יעשה, ככלל, על ידי הנאמן. באין מובהקות, יוכל הנושה המובטח לממש בעצמו.

■ **גם נושה מובטח נדרש להגיש תביעת חוב לנאמן, וביחס לשעבוד קבוע - בצירוף אומדן שווי הנכס [209, 210]**

■ הנושה המובטח נדרש להודיע לנאמן על רצונו במימוש הנכס המשועבד, במקביל להגשת תביעת החוב, להמתין 14 יום לפני המימוש בהיות הנכס כפוף לזכות פדיון על ידי הנאמן [246, 247], (אם יש צורך במימוש מיידית, על הנושה לפנות לנאמן/לבית המשפט).

■ לנאמן הרשות לעשות עסקאות בנכסים המשועבדים (שימוש, השכרה ומכירה), ובלבד שאלו נדרשים לצורך השיקום וניתנת לנושה המובטח "הגנה הולמת" [63-60, 75]. התמורה או הנכס החלופי יחשבו משועבדים בשווי הנכס המקורי [64].

ודאות הדין במבחן הוראות החוק – פיחות במעמד הבטוחות ובהיקפן – קופת הנשייה

■ סדר העדיפות בחלוקה [231]:

- (1) חובות מובטחים
- (2) הוצאות הליכי חדלות הפירעון [233]
- (3) חובות בדין קדימה: שכר עבודה; ניכויי חובה למיסים ולב"ל; מזונות [234]
- (4) חובות שלהבטחת פירעונם שועבד בשעבוד צף (עד 75% מתמורת מימוש הנכסים המשועבדים)
- (5) חובות כללים: החובות שאינם חובות מובטחים, יתרת החוב שלא נפרעה ממימוש הנכסים המשועבדים, ולגבי שעבוד צף – החוב שכנגד 25% מתמורת מימוש הנכסים המשועבדים.
- (6) ריבית נוספת: **לגבי חוב מובטח** – ריבית פיגורים ממועד מתן הצו וריבית שלא ניתן לפרוע מהנכסים המשועבדים; **לגבי חוב כללי** – ריבית פיגורים שנצברה עד מועד מתן הצו וכל הריבית שנצברה לאחר מועד הצו.
- (7) חובות דחויים: תשלומים עונשיים שהוטלו על החייב וחובות לחברי התאגיד

הנושה המובטח אינו יכול עוד להישען על ודאות משפטית של הבטוחה כמקור לפירעון ריבית חריגה שנצברת לאחר מתן הצו לפתיחה בהליכים, שגורלה ייגזר רק בדיעבד, כתלות במצבת החובות וערך הנכסים הכולל.

ודאות הדין במבחן הוראות החוק – פיחות נוסף

- יכולתם של בעלי מניות יחידים, נושאי משרה או ערבים להסתפח להליך ולהקטין עוד אכיפות בטוחות דוגמת ערבות על ידי הרחבת ההליך ו/או הקפאת ההליכים גם ביחס אליהם [23 + 280].
 - נתפס כיעילות דינונית – האמנם?
- היעדר בולט של קציבת מועד להחלטת הנאמן בתביעות החוב [211 (א)]
 - את מי משרת?
- היכולת לשוב ולפתוח הליך חדלות פירעון לאחר קבלת צו הפטר: החוק אינו מונע זאת.
 - מוצע לבחון האפשרות להגביל מספר הפעמים בהן יכול חייב לבקש צו פתיחת הליכים
 - מוצע לקצוב את התקופה בין מועד מתן צו הפטר למועד הגשת בקשה חדשה לפתיחה בהליכים למשך מספר שנים.

תניית שימור הבעלות על רקע ההלכה הפסוקה

- הלכת **קולומבו** (1991) הלכה מכוננת, בהלימה להוראת סעיף 2(ב) לחוק המשכון: כל עסקה שמהותה וכוונתה שעבוד נכס כערובה לחיוב, יהא כינויה אשר יהא.
- הלכת **קידוחי הצפון** (2003) – ביטול הלכת קולומבו פה אחד - הכרה בשימור הבעלות גם ללא רישום השעבוד. משום שזו לא הייתה מעשית לעניין פומביותה, והעיון במרשם היה גזירה שהציבור לא יכול לעמוד בה, בשל כיבוד חופש החוזים, ועידוד הוזלת אשראי הספקים. הבעלים ששימר בעלותו יכול לטרוף הנכס.
- הלכת **ויטה פרי גליל** (2013) – התרחקה מיישום דווקני של שימור הבעלות. נקבע כי הלכת קולומבו לא בוטלה כליל על ידי קידוחי הצפון. הכול תלוי עובדות ונסיבות. להכרה בשימור הבעלות נדרש להרים נטל ראייתי של הסכם מפורש וכתוב, במיוחד כאשר מדובר במערכות יחסים מסחריות ארוכות טווח, ובנוסף, ביחס למנגנוני שליטה ופיקוח שהציב ה"מוכר".

תניית שימור הבעלות – הלכת אגרקסקו, 2018

- נמשכת החזרת עטרה מהותית ליושנה - המהות קובעת ולא הכינוי, מטעמים של דיני הקניין, כיבוד כוונת הצדדים והתנהגותם, ולפי סדרת מבחנים המבקשים לזהות אם הנכס נותר לאמיתו של דבר בבעלותו של משייר הבעלות שאינו אלא לווה כנגד שעבוד, או שהנכס נמכר והמוכר ויתר על בעלותו, ועל השליטה והפיקוח האפקטיביים עליו, וביניהם:
 - זכות חזרה למוכר החוב מול נטילת הסיכון על ידי רוכשו גם במקרה של ירידת ערך הנכס
 - רישום חשבונאי כנכס/מלאי או כהתחייבות
 - היעדר מודעות של החייב שחובו נמכר
- במקרה זה - סווג כשעבוד טעון רישום לפי סעיף 178(א)+179 לפקודת החברות העוסקים בחובות של לקוחות (ולא כהמחאה כללית לפי 97 לפשר"ג).
- לא הובאה בחשבון האפשרות לרשום המחאה עם הסתייגות המציינת כי הרישום כשלעצמו אינו קובע סיווג, בהתאם לתקנה 5(ד) לתקנות המשכון (סדר רישום ועיון) התשנ"ד-1994 / תקנה 12(ב) לתקנות החברות (דיווח, פרטי רישום וטפסים) התש"ס-1999.

הקושי: אבחון טיב הזכות בדיעבד, בבחינת חוכמה שלאחר המעשה

ודאות הדין במבחן הוראות החוק – תניית שימור הבעלות

ניתן תוקף לתניית שימור הבעלות אך זו כפופה למגבלות ולתנאים.

- המשך ישיר לתיקון 19 לחוק החברות, שהכפיף את תניית שימור הבעלות להקפאת ההליכים. ההסדר יחול בכל מצבי חדלות הפירעון.
- לכאורה, נוצרת ודאות משפטית-תפעולית גבוהה יותר, מבלי להכריע במעמדה הקנייני של התניה.
- האם יש בדבר כדי להקל על תכנון בהיר של העמדת אשראי, ניהולו וגבייתו?
- האם מוגברת הוודאות לצורך ניהול הלימות ההון?
- בפועל, אין בכך להועיל ולו בהיבט הוודאות המשפטית, לאור סעיף **251(3)** המבהיר כי **אם מדובר במשכון אין לסעיף תחולה.**
- על הנושה להביא בחשבון שחלק מהמלאי של החייב אינו בהכרח בבעלותו אלא בבעלות צדדים שלישיים ששיירו בעלותם, ושחלק מהמלאי שבבעלות ספק (שהוא חייב) אינו בהכרח בחזקתו.

תניית שימור הבעלות – בחזרה לוודאות משפטית?

- הצעת חוק המשכון, 3(א), הממשיכה את תפיסת חוק המשכון, יוצאת מנקודת מבט הפוכה מפורשת לחוק חדלות פירעון, לפיה תניית שימור בעלות שמטרתה הבטחת תשלום תמורה אינה אלא משכון, מן הנימוקים המקוריים של חשש ריקון החוק מתוכנו; הגנה על החייב לעניין התנאה על דרכי המימוש וזכות הפדיון.
- ההצעה מרחיבה עוד את תחולתה גם על המחאת זכות לקבלת תשלום – 3(ב), אלא אם זו נלווית למכירת עסקו של הממחה או שנעשתה רק לצרכי גבייה עבור הממחה. הנפקות אינה ההכרעה במהות העסקה, עליה ימשיך לחול סעיף 3(א) אלא חובת הרישום, סדרי העדיפויות והמימוש.

אי ההתאמה בין החוקים קורא להסדרה ולפחות להבהרה, כך שתישען על אדני ודאות משפטית: ניתן יהיה להתבסס על עובדות בלי לבחון הכוונה. למשל – היכן החזקה והיכן הבעלות.

תודה!